

Martsudstillingen,

Vesterbrogade 58, hos Kunsthandler Kleis.

Paa denne Udstilling, hvor der for øvrigt findes en Del gode og interessante Ting, er Kvindekunsten i absolut forsvindende Minoritet.

Den frie Udstilling,

Vesterbros Passage,

har to kvindelige Udstillere: *Edma Frølich*, temmelig svagt repræsenteret, og *Elise Konstantin-Hansen* med 8 Billeder. En stor Akvarel med en glimrende fortalt Grib; et ejendommeligt Motiv med en stor, tangfyldt Bølge, et dygtigt og dejligt Billede. Endvidere bør nævnes 3 lyse, maaské lidt for løse Andebilleder.

I det hele taget er det glædeligt at se Kvinderne saa smukt og fyldigt repræsenteret, som Tilfældet er i Aar, baade hvad Kvantitet og Kvalitet angaar.

Marie Luplau.

Københavns Byraad.

Igen i Mandags var der livlige Forhandlinger i Borgerrepræsentationen. Det var ogsaa vigtige Sager, man havde for. En ny og bedre Ordning for Afløb af Byens Spildevand. Forslaget gaar ud paa i Stedet for at lede Afløbet ud i Havnen, da at føre det helt ud i Havdybet. Da selv de mest sagkyndige var i Tvivl, om der ved denne Reform naaedes de forønskede Resultater, skal vi ikke udtale nogen Mening herom. Kun skal vi bemærke, at Professor Engsted betonede stærkt, at vore nuværende Forhold af Kloakerne var mere farlige, end da man begravede Lig i og ved Kirkerne, hvilket dog nu er forbudt, saa det hastede med en Forandring.

Et lille Sammenstød fandt Sted ved Behandlingen af Forslaget om et Bidrag af 10,000 Kroner til Understøttelsesforeningens Administration. I 6 Aar var dette Bidrag givet Foreningen; men Oberst Sommerfeldt var nu gaaet i sig selv og følte, at det var i Grunden en Sag, der ikke vedkom Kommunen. Man havde nægtet Hjælp til Fagforeningens Kasse, saa burde man ikke være uretfærdig og dog give Understøttelsesforeningen Hjælp.

Maler Jensen mente, at fordi man havde gjort Uret imod den ene, behøvede man dog ikke derfor ogsaa at gøre Uret imod den anden. Hr. Jensen vilde stemme for, at Understøttelsesforeningen fik dette Bidrag, netop fordi denne Forenings Formaal var at redde Folk for at komme ind under det offentlige Fattigvæsen; han vilde ikke være med til at overskære denne svage Traad, der kunde hindre heri. Hr. Trier var af samme Mening og fandt, at det har den aller største Betydning at holde Folk oppe, og mente ogsaa, at en Hjælp fra det offentlige vilde have den Virkning paa Foreningen, at den saa maatte arbejde klart og aabent, da et Tilskud jo krævede en Kontrol.

Der disputeredes nu lidt om Princippet, Hjælp fra Kommunens Side til private Foreninger eller ikke Hjælp.

Resultatet blev da, at de, der før med Glæde havde ydet Understøttelsesforeningen Hjælp af 10,000 Kr., i Aar ved Afstemningen sagde et klart og tydeligt Nej, medens Op-

positionen med Varme talte Foreningens Sag og stemte Ja. — Desværre blev deres Stemmer kun 14 mod 18, hvorved Understøttelsesforeningen i Aar gaar tabt af de 10,000 Kr.

Mødet, som havde mange flere Ting paa sin Dagsorden, varede til Kl. 10, og der maatte dog udsættes mange Spørgsmaal til næste Møde.

Forældremøde.

I Anledning af den ny Reform i Kommuneskolen afholder „*De samlede Kvindeforeninger*“ i en nær Fremtid et offentligt Møde for Kommuneskolebørnernes Forældre. Før Lovforslagene er vedtagne, og medens det nedsatte Udvalg arbejder, vil det sikkert have Interesse for mange Skolevenner og ikke mindst for Børnernes Forældre at faa Lejlighed til at udtale sig om Undervisningen i Kommuneskolen og den foreliggende Reform, som især for Pigebørnernes Vedkommende er meget nødvendig.

Komiteen for de samlede Kvindeforeninger har til Mødet indbudt det af Borgerrepræsentationen nedsatte Udvalg, hvoraf Hr. Tømmermester Kajser er Formand, lige som flere ansatte Lærere og Lærereinder ved Kommuneskolen.

Vi forventer, at Forældre, som forstaa, at en god Skoleundervisning er det bedste, der kan gives deres Børn, her vil gribe Lejligheden til at udtale sig. Selvfølgelig vil enhver Mand og Kvinde, som interesserer sig for Skolesagen, være velkommen.

Tiden og Stedet for Mødet vil senere blive bekendtgjort. *Komiteen for de samlede Kvindeforeninger.*

Krummer er ogsaa Brød.

Josephine Butler,

som har tilbragt Vinteren i Italien, er nu vendt tilbage til England. Hun er fuld af Liv og Begejstring som forhen, og det sidste Numer af hendes Blad „*Dawn*“ viser, at den gamle Fører for Kvindesagen er endnu lige saa frisk, som da hun første Gang satte den Trompet til sine Læber, hvis Ekko endnu lyder rundt om i Verden.

Chicago.

Ved Udstillingens Aabning i Chicago var alle enige om, at Kvindernes Palads var det skønneste Syn ved hele Udstillingen.

Et godt Bevis.

En af Nutidens Filosofer paastaar, at det er en Fejltagelse, naar man tror, at Kvinderne har varigere Følelser end Mændene; hvor ofte ser man ikke, siger denne dybtsindige Tænk, at en Mænd hænger med urokkelig Kærlighed ved en gammel og gammeldags — Hat! Men sig mig — ser man nogen Sinde det hos en Kvinde?

Meddelelser.

Kvindelig Fremskridtsforening afholder Medlemsmøde Mandage den 15. Maj Kl. 8½/2 Skindergade 9.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af Ida Boy-Ed.

Oversat af *Sofie Horten.*

Ottilie var den foregaaende Aften efter en lang Underholdning med sin Fortrolige — Anna — kommet til den Slutning, at Moderens hemmelige Kummer var Sorg over den afdøde, uforglemmelige Ægtefælle. Anna, som paastod at kende sin Frue til Punkt og Prikke, Anna maatte vel vide det. Derfor havde Ottilie besluttet at ville søge at opmuntre Moderen lige fra Morgen til Aften, og fremfor alt trænge paa for at opnaa en Forandring af Opholdssted.

„Altid tale!“ sagde Ottilie med en meget betænkelig Mine, som om der endnu var lang Tid til, før det skulde ske. „Husk dog paa, lille Moder, at om tre Aar er jeg en gammel Jomfru. Ja, da Anna ordnede mit Haar i Dag, fandt hun et lille, hvidt Haar.“ I det samme fo'r hun sig med Haanden igennem de korte Krøller; men nu kom hun pludselig i Tanker om noget andet.

„Hvordan har min lille Gudsøn det? Er de raske hos Skovfogdens? Maa jeg gaa derhen, Moder? I München købte jeg en smuk Dragt til den lille Stump. Skal jeg vise dig den? Onkel Lothar var med at købe den, og Butiksjomfruen troede, vi var Mand og Kone og tænkte, at det var til vort Barn, vi vilde købe en Kjole. Der kan du se, saa gammel ser jeg allerede ud. Onkel Lothar sagde, at han var helt oprørt, fordi man tiltroede ham en saa ubetydelig Kone.“

„Gaa nu, Barn,“ sagde Fru Mariane. Og hun blev forskrækket over sig selv, thi hun syntes, det vilde være hende en Lettelse, naar hun ikke mere hørte den lystige lille Sladdermund. Altsaa saa vidt, saa vidt var det kommet, at hendes kære Barns Nærværelse var hende en Plage.

„Men dersom nu den svenske Baron kommer?“ sagde Ottilie betænkeligt. „Du har slet ikke en Gang sagt mig, om du kender ham eller ikke.“

Fru Mariane lagde med rystende Haand sit Broderi sammen.

„I tidligere Tid, vistnok. Der kom en Baron Lindstrøm hos os. Om det er den samme, véd jeg ikke. Jeg — vil modtage ham.“

„Hils ham saa mange Gange fra mig og indbyd ham til i Aften. Hvad skal det stakkels Menneske ellers tage sig for her.“

Ottilie løb syngende ud og raabte ude i Forstuen, idet hun bøjede sig ud over Trappegelænderet, saa højt hun kunde: „Jomfru Huber, en Flødekage til Middag, men dygtig med Rosiner i“, og derefter satte hun Hænderne for Munden som en Raaber og raabte op ad Trapperne: „Anna, kast min Filthat herved.“

Husholdersken, Jomfru Huber, lod et dumpt „ja-ja“ høre nede fra Køkkenet, Anna kastede Hatten ned, som Ottilie leende greb og tog paa. Den bløde, graa Filthat klædte godt til de korte Krøller. Derefter tog hun sit Regnslag ned fra Knagerækken, trak et Par Skindhandsker paa og gik.

(Fortsættes.)